

Službeni list

Europske unije

C 161

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

22. svibnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 161/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 161/02 Predmet C-72/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 28. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev PJSC Rosneft Oil Company, prije OJSC Rosneft Oil Company protiv Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini — Odredbe Odluke 2014/512/ZVSP i Uredbe br. (EU) br. 833/2014 — Valjanost — Nadležnost Suda — Sporazum o partnerstvu EU-Rusija — Obveza obrazlaganja — Načelâ pravne sigurnosti i nulla poena sine lege certa — Pristup tržištu kapitala — Financijska pomoć — Globalne potvrde o deponiranim vrijednosnim papirima (Global Depositary Receipts) — Naftni sektor — Zahtjev za tumačenje pojmova „škriljavac” i „vod[e] dublj[e] od 150 metara” — Nedopuštenost) 2

HR

2017/C 161/03	Predmet C-652/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Darmstadt – Njemačka) – Furkan Tekdemir, kojeg po zakonu zastupaju Derya Tekdemir i Nedim Tekdemir protiv Kreis Bergstraße (Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju između Europske unije i Turske — Odluka br. 1/80 — Članak 13. — Klauzula o mirovanju (standstill) — Pravo na boravak za članove obitelji turskog radnika koji sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice — Moguće postojanje važnog razloga u općem interesu koji opravdava nova ograničenja — Učinkovito upravljanje migracijskim tokovima — Obveza državljana trećih zemalja mladih od 16 godina da imaju dozvolu boravka — Proporcionalnost)	3
2017/C 161/04	Predmet C-146/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb eV protiv DHL Paket GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Oglašavanje u tiskanom izdanju — Izostavljanje bitnih informacija — Pristup tim informacijama putem internetske stranice preko koje se vrši distribucija predmetnih proizvoda — Proizvodi koje prodaje osoba koja je objavila oglas ili treća osoba)	4
2017/C 161/05	Predmet C-315/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – József Lingurár protiv Miniszterelnökséget vezető miniszter (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Financiranje iz EPFRR-a — Potpora ruralnom razvoju — Plaćanja u okviru Nature 2000 — Potpora namijenjena samo privatnim osobama — Šumsko područje u djelomičnom državnom vlasništvu)	4
2017/C 161/06	Predmet C-335/16: Presuda Suda (šesto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski sud u Velikoj Gorici – Hrvatska) – VG Čistoća d.o.o protiv Đure Vladike, Ljubice Vladike (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Direktiva 2008/98/EZ — Naplata troškova gospodarenja otpadom — Načelo „onečišivač plaća” — Pojam „posjednici otpada” — Cijena koja se potražuje za gospodarenje otpadom — Posebna naknada namijenjena financiranju kapitalnih ulaganja)	5
2017/C 161/07	Predmet C-686/16 P: Žalba koju je 28. prosinca 2016. podnio Meissen Keramik GmbH protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 18. listopada 2016. u predmetu T-776/15, Meissen Keramik GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	6
2017/C 161/08	Predmet C-19/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. siječnja 2017. uputio Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Poljska) – Skarb Państwa, koji zastupa Wojewoda Dolnośląski protiv Gmina Trzebnica	6
2017/C 161/09	Predmet C-30/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2017. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu protiv Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu	7
2017/C 161/10	Predmet C-66/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2017. uputio Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Poljska) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś protiv DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG	8
2017/C 161/11	Predmet C-81/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2017. uputio Curtea de Apel Suceava (Rumunjska) – Zabrus Siret SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava	8
2017/C 161/12	Predmet C-95/17 P: Žalba koju je 22. veljače 2017. podnio Europski ured za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd protiv Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	9

2017/C 161/13	Predmet C-103/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Messer France SAS, pravni sljednik Praxaira protiv Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer	10
2017/C 161/14	Predmet C-107/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2017. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) – UAB „Aviabaltika“ protiv BAB Ūkio bankas	11
2017/C 161/15	Predmet C-108/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2017. uputio ilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – UAB 'Enteco Baltic'protiv Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	12
2017/C 161/16	Predmet C-109/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2017. uputio Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španjolska) – Bankia S.A. protiv Juana Carlota Marija Merina, Juana Péreza Gavilána i Marie Concepción Marí Merino	13
2017/C 161/17	Predmet C-129/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2017. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV protiv Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA	14
2017/C 161/18	Predmet C-150/17 P: Žalba koju je 24. ožujka 2017. podnijela Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije, protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. veljače 2017. u predmetu T-479/14, Kendrion protiv Europske unije	14
2017/C 161/19	Predmet C-151/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ujedinjena Kraljevina) – Swedish Match AB protiv Secretary of State for Health	15
2017/C 161/20	Predmet C-170/17: Tužba podnesena 4. travnja 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike	16
2017/C 161/21	Predmet C-174/17 P: Žalba koju je 5. travnja 2017. podnijela Europska unija, zastupana po Sudu Europske unije, protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 17. veljače 2017. u predmetu T-40/15, ASPLA i Armando Álvarez protiv Europske unije	16
2017/C 161/22	Predmet C-167/15: Rješenje predsjednika Suda od 28. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Roma – Italija) – X protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri	17
2017/C 161/23	Predmet C-136/16: Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 10. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento S.A. protiv Banco Santander Totta S.A.	17
2017/C 161/24	Predmet C-229/16: Rješenje predsjednika Suda od 23. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. protiv Joãa Carlota Lomba Silve Cordeira	18
2017/C 161/25	Predmet C-511/16: Rješenje predsjednika Suda od 6. ožujka 2017. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg, intervenijent: Francuska Republika	18

Opći sud

- 2017/C 161/26 Predmet T-422/13: Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – CPME i dr. protiv Vijeća („Damping — Uvoz određenog polietilen tereftalata (PET) podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda — Revizija zbog isteka mjera — Komisijin prijedlog za obnovu navedenih mjera — Odluka Vijeća o prekidu postupka revizije pri čemu te mjere nisu uvedene — Tužba za poništenje — Članak 11. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Vjerojatnost ponovnog nastanka znatne štete — Članak 21. stavak 1. Uredbe br. 1225/2009 — Unijin interes — Očite pogreške u ocjeni — Obveza obrazlaganja — Tužba za naknadu štete”) 19
- 2017/C 161/27 Predmet T-219/14: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Regione autonoma della Sardegna protiv Komisije („Državne potpore — Pomorski prijevoz — Naknada za pružanje javne usluge — Povećanje kapitala — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njihov povrat — Likvidacija poduzetnika korisnika — Zadržavanje pravnog interesa — Nedonošenje odluke o obustavi postupka — Pojam potpore — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kriterij privatnog ulagača — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Odluka 2011/21/EU — Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama — Okvir Unije primjenjiv na državne potpore u obliku naknade za pružanje javne usluge — Presuda Altmark”) 20
- 2017/C 161/28 Predmet T-220/14: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Saremar protiv Komisije (Državne potpore — Pomorski prijevoz — Naknada za pružanje javne usluge — Povećanje kapitala — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njihov povrat — Likvidacija tužitelja — Stranačka sposobnost — Zadržavanje pravnog interesa — Nedonošenje odluke o obustavi postupka — Pojam potpore — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kriterij privatnog ulagača — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Odluka 2011/21/EU — Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama — Okvir Unije primjenjiv na državne potpore u obliku naknade za pružanje javne usluge — Presuda Altmark) 21
- 2017/C 161/29 Predmet T-361/14: Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – HB i dr. protiv Komisije („Institucionalno pravo — Europska građanska inicijativa — Zaštita životinja lualica — Psihološki učinci na odrasle i djecu — Odbijanje registracije — Očito nepostojanje Komisijinih ovlasti — Članak 4. stavak 2. točka (b) i stavak 3. Uredbe (EU) br. 211/2011”) 21
- 2017/C 161/30 Predmet T-35/15: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje finansijskih sredstava — Očita pogreška u ocjeni”) 22
- 2017/C 161/31 Predmet T-344/15: Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Francuska protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti poslani u okviru postupka predviđenog Direktivom 98/34/EZ — Dokumenti koji potječu od države članice — Odobranje pristupa — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu svrhe inspekcija, istraga i revizija — Prethodna suglasnost države članice”) 23
- 2017/C 161/32 Predmet T-367/15: Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Renfe-Operadora protiv EUIPO-a (AVE) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije AVE — Djelomična ništavost — Pravno sredstvo podneseno pred žalbenim vijećem na jeziku koji nije jezik postupka — Nedopuštenost pravnog sredstva pred žalbenim vijećem — Zahtjev za restitutio in integrum — Dužnost pažnje”) 23

2017/C 161/33	Predmet T-594/15: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Metabolic Balance Holding protiv EUIPO-a (Metabolic Balance) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Metabolic Balance — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	24
2017/C 161/34	Predmet T-621/15: Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Tractel Greifzug protiv EUIPO-a – Shenxi Machinery (Oblik kolotura na motorni pogon) („Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik kolotura na motorni pogon — Apsolutni razlog za odbijanje — Znak koji se sastoji isključivo od oblika proizvoda potrebnog za dobivanje tehničkog rezultata — Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	25
2017/C 161/35	Predmet T-39/16: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Nanu-Nana Joachim Hoepf protiv EUIPO-a – Fink (NANA FINK) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig NANA FINK — Raniji verbalni žig Europske unije NANA — Nepostojanje sličnosti proizvoda — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Opseg ispitivanja koje mora provesti žalbeno vijeće — Obveza odlučivanja o žalbi u cijelosti”)	25
2017/C 161/36	Predmet T-49/16: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Azanta protiv EUIPO-a – Novartis (NIMORAL) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NIMORAL — Raniji verbalni žig Europske unije NEORAL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	26
2017/C 161/37	Predmet T-178/16: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Policolor protiv EUIPO-a – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Policolor — Raniji figurativni žig Europske unije ProfiColor — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)	27
2017/C 161/38	Predmet T-219/16: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – ALDI protiv EUIPO-a (ViSAGE) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ViSAGE — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	27
2017/C 161/39	Predmet T-238/16: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Zajedničko poduzeće Clean Sky 2 protiv Scouring Environment („Arbitražna klauzula — Sporazum o subvenciji sklopljen u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) — Neispunjenje ugovora — Povrat predujmljenih iznosa — Zatezne kamate — Postupak zbog ogluhe”)	28
2017/C 161/40	Predmet T-291/16: Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Anta (China) protiv EUIPO-a (Prikaz dviju linija koje čine oštar kut) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje dvije linije koje čine oštar kut — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	28
2017/C 161/41	Predmet T-348/16: Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e („Arbitražna klauzula — Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti — Ugovor Minatran — Prihvatljivi troškovi — Postupak zbog ogluhe”)	29
2017/C 161/42	Predmet T-407/16: Rješenje Općeg suda od 18. siječnja 2017. – Banco Popular Español protiv EUIPO-a – Pledgeling (p) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	30

2017/C 161/43	Predmet T-170/17: Tužba podnesena 20. ožujka 2017. – RW protiv Komisije	30
2017/C 161/44	Predmet T-173/17: Tužba podnesena 16. ožujka 2017. – TestBioTech protiv Komisije	31
2017/C 161/45	Predmet T-180/17: Tužba podnesena 17. ožujka 2017. – EM Research protiv EUIPO-a – Christoph Fischer i dr. (EM)	32
2017/C 161/46	Predmet T-182/17: Tužba podnesena 20. ožujka 2017. – Novartis protiv EUIPO-a – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)	32
2017/C 161/47	Predmet T-184/17: Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – Leifheit protiv EUIPO-a (prikaz četiri zelena kvadrata)	33
2017/C 161/48	Predmet T-185/17: Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – PlasticsEurope protiv ECHA-a	34
2017/C 161/49	Predmet T-186/17: Tužba podnesena 23. ožujka 2017. – Unipreus protiv EUIPO-a – Wallapop (wallapop)	34
2017/C 161/50	Predmet T-187/17: Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Mega Liner)	35
2017/C 161/51	Predmet T-188/17: Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Coil Liner)	36
2017/C 161/52	Predmet T-193/17: Tužba podnesena 27. ožujka 2017. – CeramTec protiv EUIPO-a – C5 Medical Werks (oblik glave bedrene kosti)	37
2017/C 161/53	Predmet T-194/17: Tužba podnesena 27. ožujka 2017. – CeramTec protiv EUIPO-a – C5 Medical Werks (prikaz glave bedrene kosti)	37
2017/C 161/54	Predmet T-199/17: Tužba podnesena 29. ožujka 2017. – QD. protiv EUIPO-a	38
2017/C 161/55	Predmet T-204/17: Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) protiv Komisije	39
2017/C 161/56	Predmet T-205/17: Tužba podnesena 4. travnja 2017. – SSP Europe protiv EUIPO-a (SECURE DATA SPACE)	40
2017/C 161/57	Predmet T-210/17: Tužba podnesena 6. travnja 2017. – International Gaming Projects protiv EUIPO-a – Zitro IP (TRIPLE TURBO)	40

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 161/01)***Posljednja objava**

SL C 151, 15.5.2017.

Prethodne objave

SL C 144, 8.5.2017.

SL C 129, 24.4.2017.

SL C 121, 18.4.2017.

SL C 112, 10.4.2017.

SL C 104, 3.4.2017.

SL C 95, 27.3.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 28. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) – Ujedinjena Kraljevina) – The Queen, na zahtjev PJSC Rosneft Oil Company, prije OJSC Rosneft Oil Company protiv Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Predmet C-72/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) — Mjere ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini — Odredbe Odluke 2014/512/ZVSP i Uredbe br. (EU) br. 833/2014 — Valjanost — Nadležnost Suda — Sporazum o partnerstvu EU-Rusija — Obveza obrazlaganja — Načelâ pravne sigurnosti i nulla poena sine lege certa — Pristup tržištu kapitala — Financijska pomoć — Globalne potvrde o deponiranim vrijednosnim papirima (Global Depository Receipts) — Naftni sektor — Zahtjev za tumačenje pojmova „škriljavac” i „vod[e] dublj[e] od 150 metara” — Nedopuštenost)

(2017/C 161/02)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: The Queen, na zahtjev PJSC Rosneft Oil Company, prije OJSC Rosneft Oil Company

Tuženici: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Izreka

1. Članke 19., 24. i 40. UEU-a, članak 275. UFEU-a i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima valja tumačiti na način da je Sud Europske unije nadležan da na temelju članka 267. UFEU-a u prethodnom postupku odlučuje o valjanosti akta donesenog na temelju odredbi koje se odnose na zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku (ZVSP), poput Odluke Vijeća 2014/512/ZVSP od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća 2014/872/ZVSP od 4. prosinca 2014., ako se zahtjev za prethodnu odluku odnosi na nadzor usklađenosti te odluke s člankom 40. UEU-a ili na nadzor zakonitosti mjera ograničavanja protiv fizičkih ili pravnih osoba.
2. Prilikom ispitivanja drugog pitanja nije utvrđen nijedan element koji može utjecati na valjanost članka 1. stavka 2. točaka (b) do (d), članka 1. stavka 3., članka 7. i Priloga III. Odluci 2014/512, kako je izmijenjena Odlukom 2014/872 ili članka 3., članka 3.a, članka 4. stavka 3. i 4., članka 5. stavka 2. točaka (b) do (d), članka 5 stavka 3., članka 11. i Priloga II. i VI. Uredbi Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) br. 1290/2014 od 4. prosinca 2014.

Načelâ pravne sigurnosti i nulla poena sine lege certa valja tumačiti na način da nisu prepreka tome da država članica nametne kaznenopravne sankcije koje se trebaju primijeniti u slučaju povrede odredbi Uredbe br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, u skladu s njezinim člankom 8. stavkom 1., prije no što je Sud Europske unije pojasnio doseg navedenih odredbi i stoga kaznenopravnih sankcija koje se na njih odnose.

3. Izraz „financijska pomoć” iz članka 4. stavka 3. točke (b) Uredbe br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, valja tumačiti na način da ne uključuje provedbu plaćanja, kao takvog, od strane banke ili druge financijske institucije.

Članak 5. stavak 2. Uredbe br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, valja tumačiti na način da zabranjuje izdavanje, od 12. rujna 2014., globalnih potvrda o deponiranim vrijednosnim papirima (Global Depositary Receipts), na temelju ugovora o depozitu sklopljenog s jednim od subjekata iz Priloga VI. Uredbi br. 833/2014, kako je izmijenjena Uredbom br. 1290/2014, i onda kad se te potvrde odnose na deponirane dionice koje je jedan od tih subjekata izdao prije tog dana.

⁽¹⁾ SL C 155 od 11.5.2015.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 29. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Darmstadt – Njemačka) – Furkan Tekdemir, kojeg po zakonu zastupaju Derya
Tekdemir i Nedim Tekdemir protiv Kreis Bergstraße**

(Predmet C-652/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sporazum o pridruživanju između Europske unije i Turske — Odluka br. 1/80 — Članak 13. — Klauzula o mirovanju (standstill) — Pravo na boravak za članove obitelji turskog radnika koji sudjeluje u uređenom tržištu rada države članice — Moguće postojanje važnog razloga u općem interesu koji opravdava nova ograničenja — Učinkovito upravljanje migracijskim tokovima — Obveza državljana trećih zemalja mlađih od 16 godina da imaju dozvolu boravka — Proporcionalnost)

(2017/C 161/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Furkan Tekdemir, kojeg po zakonu zastupaju Derya Tekdemir i Nedim Tekdemir

Tuženik: Kreis Bergstraße

Izreka

Članak 13. Odluke br. 1/80 Vijeća za pridruživanje od 19. rujna 1980. o razvoju pridruživanja, priložene Sporazumu o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisali, s jedne strane, Republika Turska i, s druge strane, države članice EEZ-a i Zajednica te koji je u ime potonje sklopljen, odobren i potvrđen Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963. treba tumačiti na način da cilj učinkovitog upravljanja migracijskim tokovima može činiti važan razlog u općem interesu koji može opravdati nacionalnu mjeru, uvedenu nakon stupanja na snagu te odluke u dotičnoj državi članici, koja državljanima trećih zemalja mlađima od 16 godina nameće obvezu da imaju dozvolu boravka za ulazak i boravak u toj državi članici.

Takva mjera ipak nije proporcionalna s obzirom na cilj koji se želi postići ako načini njezine provedbe u pogledu djece državljana trećih zemalja koja su rođena u dotičnoj državi članici i čiji je jedan od roditelja turski radnik koji zakonito boravi u toj državi članici, poput tužitelja u glavnom postupku, prekoračuju ono što je nužno za ostvarenje tog cilja.

⁽¹⁾ SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Verband Sozialer Wettbewerb eV protiv DHL Paket GmbH

(Predmet C-146/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Nepoštena poslovna praksa — Oglašavanje u tiskanom izdanju — Izostavljanje bitnih informacija — Pristup tim informacijama putem internetske stranice preko koje se vrši distribucija predmetnih proizvoda — Proizvodi koje prodaje osoba koja je objavila oglas ili treća osoba)

(2017/C 161/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Tuženik: DHL Paket GmbH

Izreka

Članak 7. stavak 4. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća treba tumačiti na način da promidžbeni oglas, poput onog o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji potpada pod pojam „poziva na kupnju” u smislu te direktive, može ispuniti obvezu informiranja predviđenu tom odredbom. Na sudu koji je uputio zahtjev je da u svakom pojedinom slučaju ispita, s jedne strane, opravdavaju li ograničenja prostora u promidžbenoj poruci da se stave na raspolaganje informacije o dobavljaču samo na razini platforme za online prodaju i, s druge strane, ako je to slučaj, jesu li informacije iz članka 7. stavka 4. točke (b) navedene direktive koje se odnose na platformu za online prodaju dostupne jednostavno i brzo.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Kúria – Mađarska) – József Lingurár protiv Miniszterelnökséget vezető miniszter

(Predmet C-315/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Financiranje iz EPFRR-a — Potpora ruralnom razvoju — Plaćanja u okviru Nature 2000 — Potpora namijenjena samo privatnim osobama — Šumsko područje u djelomičnom državnom vlasništvu)

(2017/C 161/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: József Lingurár

Tuženik: Miniszterelnökséget vezető miniszter

Izreka

Članak 42. stavak 1. prvu rečenicu Uredbe Vijeća br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR), treba tumačiti na način da, kada je šumsko područje za koje se može dodijeliti potpora Natura 2000 djelomično u vlasništvu države a djelomično u vlasništvu pojedinca, treba uzeti u obzir omjer između površine tog područja u državnom vlasništvu i površine u vlasništvu pojedinca kako bi se izračunao iznos potpore koji treba isplatiti potonjem.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 30. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Općinski sud u Velikoj Gorici – Hrvatska) – VG Čistoća d.o.o protiv Đure Vladike, Ljubice Vladike

(Predmet C-335/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Otpad — Direktiva 2008/98/EZ — Naplata troškova gospodarenja otpadom — Načelo „onečišćivač plaća” — Pojam „posjednici otpada” — Cijena koja se potražuje za gospodarenje otpadom — Posebna naknada namijenjena financiranju kapitalnih ulaganja)

(2017/C 161/06)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Općinski sud u Velikoj Gorici

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VG Čistoća d.o.o.

Tuženik: Đuro Vladika, Ljubica Vladika

Izreka

Članak 14. i članak 15. stavak 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva treba tumačiti na način da im se u trenutačnom stanju prava Unije ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji u svrhe financiranja usluge gospodarenja komunalnim otpadom i njegova zbrinjavanja predviđa cijenu koja se izračunava na temelju procjene volumena otpada što su ga proizveli korisnici te usluge, a ne na temelju količine otpada koji je stvarno proizveden i predan radi skupljanja, kao i dodatnu naknadu koju korisnici plaćaju u svojstvu posjednika otpada, a čiji je prihod namijenjen financiranju potrebnih kapitalnih ulaganja u obradu otpada, uključujući njegovo recikliranje. Međutim, sud koji je uputio zahtjev dužan je na temelju činjeničnih i pravnih elemenata koji su mu podneseni provjeriti dovodi li to toga da se određenim „posjednicima” nameću očito neproporcionalni troškovi u odnosu na volumen ili svojstva otpada koji oni mogu proizvesti. U tu svrhu nacionalni sud može, među ostalim, uzeti u obzir kriterije koji su povezani s vrstom nekretnine u kojoj se korisnici nalaze, njezinom površinom i namjenom, sposobnošću „posjednika” da proizvede otpad, volumenom spremnika koji se korisnicima stavljaju na raspolaganje i učestalošću skupljanja jer ti parametri izravno utječu na iznos troškova gospodarenja otpadom.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Žalba koju je 28. prosinca 2016. podnio Meissen Keramik GmbH protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 18. listopada 2016. u predmetu T-776/15, Meissen Keramik GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-686/16 P)

(2017/C 161/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Meissen Keramik GmbH (zastupnici: M. Vohwinkel i dr. M. Bagh, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda Europske unije od 18. listopada 2016. (T-776/15);
- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. listopada 2015. (predmet R 0531/2015-1);
- poništi odluku Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 13. siječnja 2015.;
- naloži Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) snošenje troškova postupaka u svim instancama;

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na pogrešnom tumačenju članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe o žigu Zajednice ⁽¹⁾, u vezi s povredom članka 135. stavka 4. Poslovnika Općeg suda.

Prigovor povrede Poslovnika temelji se na tome da Opći sud svoju presudu nije utemeljio na shvaćanju verbalnog elementa žiga kako je ono utvrđeno u odluci žalbenog vijeća, nego je primijenio vlastito shvaćanje verbalnog elementa i time izmijenio predmet spora.

Prigovor pogrešnog tumačenja članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe o žigu Zajednice temelji se na tome da Opći sud podatak o zemljopisnom podrijetlu određene vrste proizvoda označene njezinim glavnim materijalom (Meissen Keramik – keramika iz Meissena) smatra opisnim i za takvu robu koja sadržava bilo koje – pa i nevažne – sastavne dijelove iz tog materijala ili koja može biti povezana s robom opisane vrste proizvoda.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. siječnja 2017. uputio Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Poljska) – Skarb Państwa, koji zastupa Wojewoda Dolnośląski protiv Gmina Trzebnica

(Predmet C-19/17)

(2017/C 161/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy we Wrocławiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Skarb Państwa (Fiskus), koji zastupa Wojewoda Dolnośląski

Tuženik: Gmina Trzebnica

Prethodna pitanja

1. Jesu li davanja koja korisnik dobiva na temelju ugovornih kazni ili naknada štete u vezi s neispunjenjem ili nepravodobnim ispunjenjem obveze prihodi u smislu pravila br. 2 Uredbe Komisije (EZ) br. 448/2004 od 10. ožujka 2004. o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1685/2000 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 o prihvatljivosti izdataka za operacije koje su sufinancirane iz strukturnih fondova i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1145/2003 ⁽¹⁾?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.:
 - a) Mogu li se prihodi u obliku ugovornih kazni smanjiti za gubitke ili dodatne troškove koji su korisniku nastali u vezi s neispunjenjem ili nepravodobnim ispunjenjem ugovora od strane suugovaratelja?
 - b) Je li davanje suugovaratelja, u obliku obavljanja drugih poslova za korisnika koji nisu ni na koji način povezani s predmetom financiranja i koji oslobadaju od obveze plaćanja ugovorne kazne (*datio in solutum*) prihod u smislu pravila br. 2 Uredbe Komisije (EZ) br. 448/2004 od 10. ožujka 2004. o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1685/2000 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 o prihvatljivosti izdataka za operacije koje su sufinancirane iz strukturnih fondova i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1145/2003?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1. i 2.a: treba li kao visinu prihoda koji je stekao korisnik smatrati visinu ugovorne kazne zaračunate suugovaratelju ili vrijednost zamjenskog davanja?
4. Je li nakon zaključenja pomoći u smislu pravila br. 2 Uredbe Komisije (EZ) br. 448/2004 od 10. ožujka 2004. o izmjeni Uredbe Komisije (EZ) br. 1685/2000 o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1260/1999 o prihvatljivosti izdataka za operacije koje su sufinancirane iz strukturnih fondova i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1145/2003 moguće smanjenje sufinanciranja za visinu prihoda koje je korisnik stekao tijekom razdoblja pomoći?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 4.: je li smanjenje sufinanciranja za prihode koje je stekao korisnik moguće ako ih država članica nije priopćila Komisiji prije zaključenja pomoći?

⁽¹⁾ SL L 72, str. 66.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. siječnja 2017. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu protiv Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

(Predmet C-30/17)

(2017/C 161/09)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dyrektor Izby Celnej w Poznaniu

Tuženik: Kompania Piwowarska S.A. w Poznaniu

Prethodna pitanja

Treba li s obzirom na članak 3. stavak 1. i ciljeve Direktive Vijeća 92/83/EEZ ⁽¹⁾ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića prilikom određivanja porezne osnovice za piva s okusom na temelju plato skale ekstrakt koji potječe od aroma dodanih nakon završetka vrenja dodati stvarnom preostalom ekstraktu u konačnom proizvodu ili se ekstrakt koji potječe od dodanih tvari ne uzima u obzir?

⁽¹⁾ SL L 316, str. 21. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 8.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2017. uputio Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu (Poljska) – Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś protiv DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft AG

(Predmet C-66/17)

(2017/C 161/10)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Grzegorz Chudaś, Irena Chudaś

Tuženik: DA Deutsche Allgemeine Versicherung Aktiengesellschaft

Prethodna pitanja

Treba li članak 4. točku 1. u vezi s člankom 7. Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o uvođenju europskog naloga za izvršenje za nesporne tražbine ⁽¹⁾ tumačiti na način da potvrda europskog naloga za izvršenje može biti izdana za sudsku odluku o naknadi troškova postupka koja je sadržana u dekretu o utvrđenju nekog prava?

⁽¹⁾ SL 2004., L 143, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 172.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2017. uputio Curtea de Apel Suceava (Rumunjska) – Zabrus Siret SRL protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Predmet C-81/17)

(2017/C 161/11)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Suceava

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Zabrus Siret SRL

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Prethodna pitanja

1. Protive li se Direktivi 2006/112/EZ ⁽¹⁾ te načelima porezne neutralnosti i proporcionalnosti, u okolnostima kao što su one u glavnom postupku, upravna praksa i/ili tumačenje odredbi nacionalnog propisa kojima se sprečava nadzor i priznavanje prava na povrat PDV-a koji potječe od usklađivanja transakcija izvršenih u razdoblju, koje prethodi razdoblju nadzora, za koje je već proveden porezni nadzor, povodom kojeg porezna tijela nisu utvrdila nepravilnosti na temelju kojih treba izmijeniti osnovicu PDV-a, bez obzira na to što se te odredbe tumače tako da porezna tijela mogu izvršiti ponovnu provjeru za razdoblje koje je ranije bilo predmetom poreznog nadzora, na temelju dodatnih podataka i informacija dobivenih kasnije zahvaljujući suradnji između državnih tijela i institucija?
2. Treba li Direktivu 2006/112/EZ te načela porezne neutralnosti i proporcionalnosti, u okolnostima kao što su one u glavnom postupku, tumačiti na način da im se protive nacionalne odredbe normativne naravi kojima se isključuje mogućnost ispravka materijalnih pogrešaka u prijavama PDV-a za porezna razdoblja za koja je proveden porezni nadzor, osim u slučaju kada se ispravak vrši na temelju akta kojim se određuju mjere koje treba poduzeti, koji je dostavilo tijelo poreznog nadzora prilikom prethodnog nadzora?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 22. veljače 2017. podnio Europski ured za intelektualno vlasništvo (EUIPO) protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-112/13: Mondelez UK Holdings & Services Ltd protiv Europskog ureda za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-95/17 P)

(2017/C 161/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europski ured za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druge stranke u postupku: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, prije Cadbury Holdings Ltd; Société des produits Nestlé SA

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu,
- naloži društvu Mondelez UK Holdings & Services Ltd snošenje troškova Ureda.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Povreda članka 36. prve rečenice Statuta Suda

Opći sud utemeljio je svoju presudu na proturječnim razlozima kad je s jedne strane prihvatio da je „dokaz moguće podnijeti općenito za sve države članice o kojima je riječ” i kad je s druge strane zahtijevao da dokaz o stjecanju razlikovnog karaktera uporabom bude podnesen individualno za svaku državu članicu (vidjeti točku 139. pobijane presude).

Povreda članka 7. stavka 3. i članka 52. stavka 2. Uredbe br. 207/2009 ⁽¹⁾

Opći sud pogrešno je primijenio smjernice Suda kako su navedene u njegovoj presudi od 24. svibnja 2012., predmet C-98/11P, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG protiv OHIM-a, (oblik čokoladnog zeca s crvenom vrpcom), ECLI:EU: C:2012:307, u točkama 62. i 63. (u daljnjem tekstu: presuda Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli) zahtijevajući podnošenje dokaza o stjecanju razlikovnog karaktera za svaku državu članicu individualno.

Opći sud trebao je ispitati može li se na temelju dokaza koje je podnio nositelj žiga Europske unije utvrditi stjecanje razlikovnog karaktera u Europskoj uniji kao cjelini, neovisno o nacionalnim granicama.

Opći sud je, time što je svoju pažnju usmjerio samo na nacionalna tržišta, pogrešno zanemario da je teritorijalni razmjor prepoznatljivosti žiga samo jedan od relevantnih kriterija pri odlučivanju je li taj žig stekao razlikovni karakter uporabom u Europskoj uniji. Stoga je Opći sud propustio uzeti u obzir mjerila koja su relevantna u kontekstu 'jedinstvenog tržišta', a osobito (i) omjer javnosti za koju se pokazalo da je upoznata sa žigom u odnosu na europske potrošače kao cjelinu; (ii) zemljopisni značaj i podjelu područja u kojima je utvrđeno stjecanje razlikovnog karaktera; i (iii) gospodarski značaj područja u kojima je dokazano da je stečen razlikovni karakter za europsko tržište robe i usluga o kojima je riječ.

Stajalište iz pobijane presude ne može se opravdati javnim interesom koji predstavlja temelj za predmetni apsolutni razlog za brisanje iz registra. Postoje zaštitne mjere koje kompenziraju mogućnost nositelja žiga Europske unije da ostvari isključiva prava čak i u državama članicama u kojima žig Europske unije nije stekao jednaku razinu razlikovnog karaktera kao u drugim državama članicama.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice
SL 2009., L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Messer France SAS, pravni sljednik Praxaira protiv Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

(Predmet C-103/17)

(2017/C 161/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Messer France SAS, pravni sljednik Praxaira

Tuženici: Premier ministre, Commission de régulation de l'énergie, Ministre de l'économie et des finances, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Prethodna pitanja

1. Kada država članica, nakon stupanja na snagu Direktive 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. ⁽¹⁾, prvotno nije donijela niti jednu odredbu o uvođenju trošarina na potrošnju električne energije, ali je zadržala na snazi ranije uveden neposredan porez na tu potrošnju kao i lokalne poreze:

— treba li sukladnost predmetnog poreza s Direktivama 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. ⁽²⁾ i od 27. listopada 2003. ocjenjivati s obzirom na pretpostavke iz članka 3. stavka 2. direktive od 25. veljače 1992. za postojanje „drugog neizravnog poreza”, a koje se odnose na to da se tim neizravnim porezom želi ostvariti jedna ili više posebnih namjena i da je taj neizravan porez sukladan određenim poreznim pravilima koja se primjenjuju na trošarinu ili na porez na dodanu vrijednost?

— ili, je li zadržavanje „drugog neizravnog poreza” moguće samo ako postoji usklađena trošarina i, konačno, u tom slučaju, može li se predmetni porez smatrati takvom trošarinom, na način da se njegova sukladnost s tim dvjema direktivama treba ocijeniti s obzirom na ukupna pravila o usklađivanju koja one propisuju?

2. Treba li smatrati da se doprinosom koji se temelji na potrošnji električne energije, a čiji prihod je namijenjen financiranju troškova povezanih s proizvodnjom električne energije iz obnovljivih izvora i kogeneraciji te uspostavi geografskog izjednačavanja tarifa i sniženju cijena električne energije za siromašna kućanstva, ostvaruju posebne namjene koje su potrebne u sklopu primjene odredaba članka 3. stavka 2. Direktive od 25. veljače 1992., preuzetog člankom 1. stavkom 2. Direktive od 16. prosinca 2008. ⁽³⁾?

3. Ako se samo neke od namjena koje se žele ostvariti mogu smatrati posebnim namjenama u smislu tih odredaba, mogu li bez obzira na to porezni obveznici zahtijevati punu naknadu spornog doprinosa ili samo njegovu djelomičnu naknadu koja se temelji na dijelu ukupnih troškova koje snosi porezni obveznik, a kojim se ne ostvaruje posebna namjena?
4. Ako, u skladu odgovorima na prethodna pitanja, sustav doprinosa u javnu službu za opskrbu električnom energijom, u cijelosti ili djelomično, nije u skladu s poreznim pravilima Unije za električnu energiju, treba li članak 18. stavak 10. podstavak 2. Direktive od 27. listopada 2003. tumačiti na način da je do 1. siječnja 2009., među poreznim pravilima Unije za električnu energiju, obveza poštovanja najnižih razina oporezivanja koja je propisana tom direktivom jedina obveza koja se odnosila na Francusku?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL L 2003., L 283, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općem sustavu za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju i prometu tih proizvoda i njihovom praćenju (SL 1992., L 76, str. 1.).

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2017. uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) –
UAB „Aviabaltika” protiv BAB Ūkio bankas**

(Predmet C-107/17)

(2017/C 161/14)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: UAB „Aviabaltika”

Druga stranka u kasacijskom postupku: BAB Ūkio bankas

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 5. Direktive 2002/47 ⁽¹⁾ tumačiti na način da nameće obvezu državama članicama da propišu pravna pravila na temelju kojih financijski kolateral nije uključen u imovinu koja ostane nakon insolventnosti primatelja kolaterala (banka u postupku likvidacije)? Drugim riječima, imaju li države članice obvezu propisati pravna pravila koja zahtijevaju da primatelj kolaterala (banka) treba imati *de facto* mogućnost da mu se ispuni tražbina, osigurana financijskim kolateralom (novac na bankovnom računu i pravo zahtijevati taj novac), unatoč činjenici da je do događaja izvršenja došlo nakon započinjanja postupka likvidacije primatelja kolaterala (banke)?
2. Treba li članak 4. stavke 1. 5. Direktive 2002/47 sustavno tumačiti na način da davatelju kolaterala daje pravo zahtijevati da primatelj kolaterala (banka) mora prvo namiriti svoju tražbinu, osiguranu financijskim kolateralom (novac na bankovnom računu i pravo zahtijevati taj novac), iz financijskog kolaterala i sukladno tomu na način da nameće obvezu primatelju financijskog kolaterala da ispuni takav zahtjev unatoč započetom postupku njegove likvidacije?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan i ako davatelj kolaterala udovolji zahtjevu primatelja kolaterala, osiguranog financijskim kolateralom, iz druge imovine davatelja kolaterala, treba li odredbe Direktive 2002/47, osobito članke 4. i 8. iste, tumačiti na način da je na davatelja kolaterala također trebalo primijeniti iznimku od jednakog postupanja prema vjerovnicima primatelja kolaterala (banke) koji su u postupku likvidacije te da bi davatelj kolaterala trebao, kako bi povratio financijski kolateral, imati pravo prvenstva u odnosu na druge vjerovnike u postupku likvidacije?

(¹) Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu, SL 2002., L 168, str. 43.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 3., str. 60.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2017. uputio ilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – UAB ‘Enteco Baltic’ protiv Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-108/17)

(2017/C 161/15)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB ‘Enteco Baltic’

Tuženik: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 143. stavak 2. Direktive o PDV-u (¹) tumačiti na način da poreznom tijelu države članice zabranjuje da odbije primijeniti izuzeće predviđeno u članku 143. stavku 1. točki (d) te direktive samo zato što se u vrijeme uvoza roba namjeravala isporučiti jednom obvezniku PDV-a, pa je na uvoznjoj deklaraciji bio naveden njegov identifikacijski broj za PDV, ali je kasnije zbog promijenjenih okolnosti roba prevezena drugom poreznom obvezniku (obvezniku PDV-a), a javnom tijelu su proslijeđeni svi podaci o identitetu stvarnog kupca?
2. U okolnostima poput onih u predmetnom slučaju, može li se članak 143. stavak 1. točka (d) Direktive o PDV-u tumačiti na način da se dokumenti koji nisu bili osporeni (tovarni listovi e-AD [elektronički upravni dokument] i potvrde e-ROR [elektronička obavijest o primitku]) i koji potvrđuju prijevoz robe iz poreznog skladišta na području jedne države članice u porezno skladište u drugoj državi članici mogu smatrati dovoljnim dokazom prijevoza robe u drugu državu članicu?
3. Treba li članak 143. stavak 1. točku (d) Direktive o PDV-u tumačiti na način da se njime poreznom tijelu države članice zabranjuje da odbije primijeniti izuzeće predviđeno u toj odredbi, ako pravo raspolaganja na kupca nije bilo preneseno izravno, nego preko osoba koje je on odredio (prijevozna poduzeća/porezna skladišta)?
4. Je li upravna praksa protivna načelima neutralnosti PDV-a i zaštite legitimnih očekivanja, ako se u skladu s tom praksom različito tumači što treba smatrati prijenosom prava raspolaganja i koji su dokazi potrebni u svrhu utvrđivanja takvog prijenosa, ovisno o tome primjenjuje li se članak 167. ili članak 143. stavak 1. točka (d) Direktive o PDV-u?

5. Obuhvaća li područje primjene načela dobre vjere u vezi s obračunom PDV-a pravo osoba na izuzeće od PDV-a pri uvozu (na temelju članka 143. stavka 1. točke (d) Direktive o PDV-u) u slučajevima poput onog u glavnom postupku, odnosno kada porezno tijelo uskrati poreznom obvezniku pravo na izuzeće od PDV-a pri uvozu na temelju toga da nisu ispunjeni uvjeti za daljnju isporuku robe unutar Europske unije (članak 138. Direktive o PDV-u)?
6. Treba li članak 143. stavak 1. točku (d) Direktive o PDV-u tumačiti na način da zabranjuje upravnu praksu države članice prema kojoj se pretpostavka da (i) pravo raspolaganja nije preneseno na određenu ugovornu stranku i (ii) da je porezni obveznik znao ili mogao znati za moguću prijevaru povezanu s PDV-om koju je počinila ugovorna stranka temelji na činjenici da je poduzeće komuniciralo s ugovornim strankama elektroničkim sredstvima komunikacije i da je porezno tijelo u okviru istrage utvrdilo da ugovorne stranke nisu poslovale na navedenim adresama i nisu prijavile PDV na transakcije s poreznim obveznikom?
7. Treba li članak 143. stavak 1. točku (d) Direktive o PDV-u tumačiti na način da usprkos činjenici da je porezni obveznik taj koji mora dokazati pravo na izuzeće od poreza, to ipak ne znači da nadležno javno tijelo koje odlučuje o pitanju prijenosa prava raspolaganja nije dužno prikupiti informacije koje su dostupne samo javnim tijelima?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2017. uputio Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španjolska) – Bankia S.A. protiv Juana Carlosa Marija Merina, Juana Péreza Gavilána i María Concepción Marí Merino

(Predmet C-109/17)

(2017/C 161/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bankia S.A.

Tuženici: Juan Carlos Marí Merino, Juan Pérez Gavilán i María Concepción Marí Merino

Prethodna pitanja

1. Treba li Direktivu 2005/29 (¹) tumačiti na način da se njezinu članku 11. protive nacionalni propisi poput važećih španjolskih propisa u području hipotekarne ovrhe (članak 695. i sljedeći članci LEC-a (Zakon o građanskom postupku), u vezi s njegovim 552. stavkom 1.) jer otežavaju odnosno onemogućavaju sudski nadzor ugovora i akata koji mogu sadržavati nepoštenu poslovnu praksu time što ne predviđaju takav nadzor ni po službenoj dužnosti ni na zahtjev stranke?
2. Treba li Direktivu 2005/29 tumačiti na način da se njezinu članku 11. protive nacionalni propisi poput španjolskih koji ne osiguravaju djelotvornu provedbu Pravila postupanja u slučaju da ovrhovoditelj odluči na primjenjivati ga (članci 5. i 6., u vezi s člankom 15., Real Decreto Ley 6/2012 od 9. ožujka 2012.)?

3. Treba li članak 11. Direktive 2005/29 tumačiti na način da mu se protive španjolski nacionalni propisi koji ne dopuštaju potrošaču da u postupku hipotekarne ovrhe zahtijeva poštovanje Pravila postupanja, osobito kada je riječ o zamjeni ispunjenja i prestanku dužnikove obveze (točka 3. Priloga Real Decreto Leyu 6/2012 od 9. ožujka 2012., Kodeks dobrih praksi)?

(¹) Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. ožujka 2017. uputio Hof van beroep te Brussel (Belgija) – Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV protiv Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

(Predmet C-129/17)

(2017/C 161/17)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mitsubishi Shoji Kaisha Ltd, Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe BV

Tuženik: Duma Forklifts NV, G. S. International BVBA

Prethodna pitanja

1. (a) Obuhvaća li članak 5. Direktive 2008/95/EZ (¹) i članak 9. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (kodificirana verzija) (²) pravo nositelja žiga da se usprotivi tomu da treća strana bez njegova odobrenja odstrani sve znakove kojima su proizvodi obilježeni a istovjetni su žigovima (debranding) kada je riječ o proizvodima koji – poput robe stavljene u postupak carinskog skladišta – još nisu komercijalizirani u Europskom gospodarskom prostoru, a treća strana provede odstranjivanje radi uvoza ili stavljanja u promet proizvoda u Europskom gospodarskom prostoru?
- (b) Ovisi li odgovor na pitanje 1.a o tomu je li uvoz ili stavljanje u promet proizvoda u Europskom gospodarskom prostoru izvršeno pod vlastitim razlikovnim znakom kojim ga je obilježila treća strana (rebranding)?
2. Utječe li na odgovor na prvo pitanje ako proizvode koji u tako uvezeni ili stavljeni u promet relevantni prosječni potrošač prema vanjskom izgledu ili dizajnu i dalje identificira kao proizvode koji potječu od nositelja žiga?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (kodificirana verzija) (SL 2008., L 299, str. 25.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 149.)

(²) SL 2009., L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Žalba koju je 24. ožujka 2017. podnijela Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije, protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 1. veljače 2017. u predmetu T-479/14, Kendrion protiv Europske unije

(Predmet C-150/17 P)

(2017/C 161/18)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Europska unija, koju zastupa Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i E. Beysen)

Druge stranke u postupku: Kendrion NV, Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi točku 1. izreke pobijane presude;
- odbije zahtjev koji je Kendrion podnio u prvom stupnju za naknadu navodno nastale štete i podredno, u krajnjem slučaju, smanji iznos štete na 175 709,87 eura;
- Kendrionu naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe tri žalbena razloga:

1. Opći sud je prilikom tumačenja pojma „uzročno-posljedična veza” počinio pogrešku koja se tiče prava time što je povredu razumnog roka za donošenje presude smatrao odlučujućim uzrokom navodne imovinske štete koja se sastoji od plaćanja troškova za bankovno jamstvo, iako je prema ustaljenoj sudskoj praksi poduzetnikova odluka da ne plati novčanu kaznu tijekom postupka koji se vodi pred sudom Unije odlučujući uzrok za plaćanje takvih troškova.
2. Opći sud je prilikom tumačenja pojma „šteta” počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u vezi s plaćanjem troškova za bankovno jamstvo odbio primijeniti iste pretpostavke za navodnu imovinsku štetu poput pretpostavki koje je naveo u vezi s plaćanjem kamata za novčanu kaznu, to jest da je tužitelj u prvom stupnju morao dokazati da je financijsko opterećenje u vezi s plaćanjem kamata bilo veće od prednosti koju je mogao steći time što nije platio novčanu kaznu.
3. Opći sud je prilikom određivanja razdoblja u kojemu je nastala navodna imovinska šteta počinio pogrešku koja se tiče prava i pogrešku u obrazloženju time što je bez navođenja razloga smatrao da bi razdoblje u kojemu je nastala navodna imovinska šteta u vezi s plaćanjem troškova za bankovno jamstvo moglo biti drukčije od razdoblja koje je Opći sud postavio za protupravno ponašanje koje je navodno dovelo do te štete.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2017. uputio High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Ujedinjena Kraljevina) – Swedish Match AB protiv Secretary of State for Health

(Predmet C-151/17)

(2017/C 161/19)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Swedish Match AB

Tuženik: Secretary of State for Health

Prethodna pitanja

Jesu li članak 1. točka (c) i članak 17. Direktive 2014/40/EU ⁽¹⁾ nevaljani zbog:

- i. povrede općeg načela Europske unije o zabrani diskriminacije;
- ii. povrede općeg načela Europske unije o proporcionalnosti;
- iii. povrede članka 5. stavka 3. UEU-a i načela Europske unije o supsidijarnosti;

- iv. povrede članka 296. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU);
- v. povrede članaka 34. i 35. UFEU-a; i
- vi. povrede članaka 1., 7. i 35. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

(¹) Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL 2014., L 127, str. 1.).

Tužba podnesena 4. travnja 2017. – Europska komisija protiv Portugalske Republike

(Predmet C-170/17)

(2017/C 161/20)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: N. Yerrell i P. Costa de Oliveira, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

Europska komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Portugalska Republika izdavanjem posebnih nacionalnih vozačkih dozvola za vozila uključena u harmoniziranu kategoriju AM povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavaka 1. i 2. i članka 7. stavka 2. točke (a) Direktive 2006/126/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama.
- utvrdi da je Portugalska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 5. točke (b) Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama jer nije osigurala to da ista osoba bude nositelj samo jedne vozačke dozvole.
- Portugalskoj Republici naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Kada je riječ o obvezama koje Portugalska Republika ima na temelju članka 4. stavaka 1. i 2., članka 7. stavka 2. točke (a) i članka 7. stavka 5. točke (b) Direktive, Komisija smatra da ona nije poduzela potrebne mjere u roku koji joj je određen u obrazloženom mišljenju. K tome, sama portugalska administracija priznaje da nije poduzela spomenute mjere napominjući u svojem dopisu od 15. prosinca 2016. da će u budućnosti mijenjati zakonodavstvo u tom smislu.

(¹) SL 2006., L 403, str. 18. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107.)

Žalba koju je 5. travnja 2017. podnijela Europska unija, zastupana po Sudu Europske unije, protiv presude Općeg suda (treće prošireno vijeće) od 17. veljače 2017. u predmetu T-40/15, ASPLA i Armando Álvarez protiv Europske unije

(Predmet C-174/17 P)

(2017/C 161/21)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Europska unija, zastupana po Sudu Europske unije (zastupnici: J. Inghelram, Á. M. Almendros Manzano i P. Giusta, agenti)

Druge stranke u postupku: Plásticos Españoles, S. A. (ASPLA), Armando Álvarez S. A. i Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Europska unija od Suda zahtijeva da:

- ukine točku 1. izreke pobijane presude;
- odbije kao neosnovan zahtjev koji su ASPLA i Armando Álvarez podnijeli u prvostupanjskom postupku s ciljem dobivanja iznosa od 3 495 038,66 eura na ime naknade štete za koju tvrde da su je pretrpjeli zbog nepoštovanja razumnog roka za donošenje presude;
- naloži snošenje troškova ASPLA-i i Armandu Álvarezu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava što ju je Opći sud počinio prilikom tumačenja pojma uzročno-posljedične veze, ocjenjujući da je nepoštovanje razumnog roka za donošenje presude odlučujući uzrok navodne imovinske štete nastale plaćanjem troškova bankovnog jamstva, unatoč tomu što je, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, odlučujući uzrok plaćanja tih troškova odluka samog poduzetnika da ne plaća novčanu kaznu do završetka postupka pred sudom Unije.
2. Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava što ju je Opći sud počinio prilikom tumačenja pojma štete jer na navodno pretrpljenu imovinsku štetu nastalu plaćanjem troškova bankovnog jamstva nije primijenio isti zahtjev koji je nametnuo u pogledu navodne imovinske štete nastale plaćanjem kamata na iznos novčane kazne, a to je da tužitelji u prvom stupnju moraju dokazati da je financijski teret koji im je nastao plaćanjem navedenih kamata veći od koristi koju su mogli imati zbog neplaćanja novčane kazne.

Rješenje predsjednika Suda od 28. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale civile di Roma – Italija) – X protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Predmet C-167/15) ⁽¹⁾

(2017/C 161/22)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 245, 27. 7. 2015.

Rješenje predsjednika drugog vijeća Suda od 10. ožujka 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Sociedade Metropolitana de Desenvolvimento S.A. protiv Banco Santander Totta S.A.

(Predmet C-136/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/23)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 23. veljače 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P. protiv Joãa Carlosa Lomba Silve Cordeira

(Predmet C-229/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/24)

Jezik postupka: portugalski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 287, 8. 8. 2016.

Rješenje predsjednika Suda od 6. ožujka 2017. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg, intervenijent: Francuska Republika

(Predmet C-511/16) ⁽¹⁾

(2017/C 161/25)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik Suda odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 441, 28. 11. 2016.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – CPME i dr. protiv Vijeća

(Predmet T-422/13) ⁽¹⁾

(„Damping — Uvoz određenog polietilen tereftalata (PET) podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda — Revizija zbog isteka mjera — Komisijin prijedlog za obnovu navedenih mjera — Odluka Vijeća o prekidu postupka revizije pri čemu te mjere nisu uvedene — Tužba za poništenje — Članak 11. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 — Vjerojatnost ponovnog nastanka znatne štete — Članak 21. stavak 1. Uredbe br. 1225/2009 — Unijin interes — Očite pogreške u ocjeni — Obveza obrazlaganja — Tužba za naknadu štete”)

(2017/C 161/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) (Bruxelles, Belgija) i drugih 10 tužitelja čije se tvrtke nalaze u prilogu presudi (zastupnici: L. Ruessmann, odvjetnik, i J. Beck, *solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i J.-P. Hix, agenti, uz asistenciju B. O’Connora, *solicitora*, i S. Gubel, odvjetnika)

Intervenijent u potporu tužiteljima: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, A. Demeneix i M. França, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: European Federation of Bottled Waters (EFBW) (Bruxelles, Belgija), Caiba, SA (Paterna, Španjolska), Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB) (Anderlecht, Belgija), Danone (Pariz, Francuska), Nestlé Waters Management & Technology (Issy-les-Moulineaux, Francuska), PepsiCo International Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) i Refresco Gerber BV (Rotterdam, Nizozemska), (zastupnik: E. McGovern, *barrister*)

Predmet

S jedne strane, zahtjevom na temelju članka 263. UFEU-a traži se djelomično poništenje Provedbene odluke Vijeća od 21. svibnja 2013. o odbijanju prijedloga Provedbene [uredbe] Vijeća o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 te o prekidu postupka revizije nakon isteka mjere u vezi s uvozom određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indonezije i Malezije, u mjeri u kojoj bi prijedlog uveo konačnu antidampinsku pristojbu na uvoz određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda (SL 2013., L 136, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 67.), jer je njome odbijen prijedlog uvođenja konačnih antidampinskih pristojbi na uvoz iz Indije, Tajvana i Tajlanda te je prekinut postupak revizije u odnosu na taj uvoz i, s druge strane, zahtjevom na temelju članka 268. UFEU-a traži se popravlanje štete koju su tužitelji navodno pretrpjeli.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Vijeća od 21. svibnja 2013. o odbijanju prijedloga Provedbene [uredbe] Vijeća o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 te o prekidu postupka revizije nakon isteka mjere u vezi s uvozom određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indonezije i Malezije, u mjeri u kojoj bi prijedlog uveo konačnu antidampinsku pristojbu na uvoz određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda jer je njome odbijen prijedlog uvođenja konačne antidampinske pristojbe na uvoz iz Indije, Tajvana i Tajlanda te je prekinut postupak revizije u vezi s uvozom polietilen tereftalata (PET) podrijetlom iz tih triju zemalja.

2. Odbijaju se zahtjevi za naknadu štete.
3. *Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química, SA, Equipolymers Srl, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, M & G Polimeri Italia SpA, Novapet, SA, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group i UAB Orion Global* pet snosit će vlastite troškove, osim troškova navedenih u točki 5. izreke.
4. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.
5. *European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba, SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, PepsiCo International Ltd i Refresco Gerber BV* snosit će vlastite troškove i tužiteljeve troškove povodom njihove intervencije.
6. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 325, 9. 11. 2013.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Regione autonoma della Sardegna protiv Komisije

(Predmet T-219/14) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Pomorski prijevoz — Naknada za pružanje javne usluge — Povećanje kapitala — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njihov povrat — Likvidacija poduzetnika korisnika — Zadržavanje pravnog interesa — Nedonošenje odluke o obustavi postupka — Pojam potpore — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kriterij privatnog ulagača — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Odluka 2011/21/EU — Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzeća u teškoćama — Okvir Unije primjenjiv na državne potpore u obliku naknade za pružanje javne usluge — Presuda Altmark”)

(2017/C 161/27)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Regione autonoma della Sardegna (Italija) (zastupnici: T. Ledda, S. Sau, G. M. Roberti, G. Bellitti i I. Perego, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Conte, D. Grespan i A. Bouchagiar, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Compagnia italiana di navigazione SpA (Napulj, Italija) (zastupnici: F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti i A. Neri, a zatim M. Merola, B. Carnevale i M. Toniolo, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2013) 9101 *final* od 22. siječnja 2014. o mjerama potpore SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) i SA.32016 (2011/C) koje je regija Sardinija izvršila u korist Saremara jer su u toj odluci mjera isplate naknade za pružanje javne usluge i povećanje kapitala ocijenjeni kao državne potpore nespojive s unutarnjim tržištem te je naložen njihov povrat.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Tužitelju Regione autonoma della Sardegna (Italija) nalaže se da uz vlastite troškove snosi i troškove Europske komisije i društva Compagnia Italiana di Navigazione SpA.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Saremar protiv Komisije**(Predmet T-220/14) ⁽¹⁾**

(Državne potpore — Pomorski prijevoz — Naknada za pružanje javne usluge — Povećanje kapitala — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njihov povrat — Likvidacija tužitelja — Stranačka sposobnost — Zadržavanje pravnog interesa — Nedonošenje odluke o obustavi postupka — Pojam potpore — Usluga od općega gospodarskog interesa — Kriterij privatnog ulagača — Očita pogreška u ocjeni — Pogreška koja se tiče prava — Prigovor nezakonitosti — Obveza obrazlaganja — Prava obrane — Odluka 2011/21/EU — Smjernice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama — Okvir Unije primjenjiv na državne potpore u obliku naknade za pružanje javne usluge — Presuda Altmark)

(2017/C 161/28)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA (Cagliari, Italija) (zastupnici: G. M. Roberti, G. Bellitti i I. Perego, *avocats*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: G. Conte, D. Grespan, i A. Bouchagiar, *agenti*)

Intervenijent u potporu tuženiku: Compagnia Italiana di Navigazione SpA (Napulj, Italija) (zastupnici: F. Sciaudone, R. Sciaudone, D. Fioretti i A. Neri, a zatim M. Merola, B. Carnevale i M. Toniolo, *avocats*)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2013) 9101 *final* od 22. siječnja 2014. o državnim potporama SA.32014 (2011/C), SA.32015 (2011/C) i SA.32016 (2011/C) koje je provela Autonomna pokrajina Sardinija u korist društva Saremar, u dijelu odluke koji se odnosi na kvalifikaciju državnim potporama mjera naknade za pružanje javne usluge i povećanje kapitala, i kojom su te mjere proglašene nespojivima s unutarnjim tržištem te kojom se nalaže njihov povrat.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Saremar – Sardegna Regionale Marittima SpA nalaže se da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove Europske komisije i društva Compagnia Italiana di Navigazione SpA

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – HB i dr. protiv Komisije**(Predmet T-361/14) ⁽¹⁾**

(„Institucionalno pravo — Europska građanska inicijativa — Zaštita životinja lualica — Psihološki učinci na odrasle i djecu — Odbijanje registracije — Očito nepostojanje Komisijinih ovlasti — Članak 4. stavak 2. točka (b) i stavak 3. Uredbe (EU) br. 211/2011“)

(2017/C 161/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: HB (Linz, Austrija) i šest drugih tužitelja čija se imena navode u prilogu presudi (zastupnici: C. Kolar, zatim F. Moyses, *odvjetnici*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: H. Krämer i J. Vondung, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2014) 2119 *final* od 26. ožujka 2014. kojom se odbija zahtjev za registraciju prijedloga građanske inicijative „Ethics for Animals and Kids”.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. HB-u i drugim tužiteljima čija se imena navode u prilogu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

**Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Alkarim for Trade and Industry protiv Vijeća
(Predmet T-35/15) ⁽¹⁾
(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje
financijskih sredstava — Očita pogreška u ocjeni”)
(2017/C 161/30)
Jezik postupka: francuski**

Stranke

Tužitelj: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sirija) (zastupnici: J.-P. Buyle i L. Cloquet, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: G. Étienne i S. Kyriakopoulou, zatim S. Kyriakopoulou, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene odluke Vijeća 2014/730/ZVSP od 20. listopada 2014. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2014., L 301, str. 36.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 1105/2014 od 20. listopada 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2014., L 301, str. 7.), u dijelu u kojem je tvrtka tužitelja uvrštena na popis osoba i subjekata na koje se primjenjuju mjere ograničavanja.

Izreka

1. Provedbena odluka Vijeća 2014/730/ZVSP od 20. listopada 2014. o provedbi Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije i Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1105/2014 od 20. listopada 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Alkarim for Trade and Industry LLC.
2. Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove i troškove društva Alkarim for Trade and Industry.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Francuska protiv Komisije(Predmet T-344/15) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti poslani u okviru postupka predviđenog Direktivom 98/34/EZ — Dokumenti koji potječu od države članice — Odobravanje pristupa — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu sudskog postupka — Izuzeće koje se odnosi na zaštitu svrhe inspekcija, istraga i revizija — Prethodna suglasnost države članice”)

(2017/C 161/31)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Francuska Republika (zastupnici: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas i F. Fize, zatim D. Colas i B. Fodda, i naposljetku D. Colas, B. Fodda i E. de Moustier, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, T. Müller i J. Vlácil, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije Ares(2015) 1681819 od 21. travnja 2015. kojom se građaninu odobrava pristup dokumentima koje je Francuska Republika podnijela u okviru postupka predviđenog Direktivom 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 1998., 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Francuskoj Republici nalaže se snošenje troškova uključujući troškove koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.
3. Češka Republika snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Renfe-Operadora protiv EUIPO-a (AVE)(Predmet T-367/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figuratívni žig Europske unije AVE — Djelomična ništavost — Pravno sredstvo podneseno pred žalbenim vijećem na jeziku koji nije jezik postupka — Nedopuštenost pravnog sredstva pred žalbenim vijećem — Zahtjev za restitutio in integrum — Dužnost pažnje”)

(2017/C 161/32)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial (Madrid, Španjolska) (zastupnici: J.-B. Devaureix i M. I. Hernández Sandoval, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Palmero Cabezas, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 24. travnja 2015. (predmet R 712/2014-5), u vezi sa zahtjevom za *restitutio in integrum*.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Renfe-Operadora, Entidad Pública Empresarial, nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 346, 19. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Metabolic Balance Holding protiv EUIPO-a (Metabolic Balance)

(Predmet T-594/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije Metabolic Balance — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 161/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Metabolic Balance Holding GmbH (Isen, Njemačka) (zastupnik: W. Riegger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Fischer i J. Németh, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. kolovoza 2015. (predmet R 2156/2014-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka Metabolic Balance kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Metabolic Balance Holding GmbH snosit će vlastite troškove i troškove EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Tractel Greifzug protiv EUIPO-a – Shenxi Machinery (Oblik kolotura na motorni pogon)

(Predmet T-621/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašenje žiga ništavim — Trodimenzionalni žig Europske unije — Oblik kolotura na motorni pogon — Apsolutni razlog za odbijanje — Znak koji se sastoji isključivo od oblika proizvoda potrebnog za dobivanje tehničkog rezultata — Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 161/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Tractel Greifzug GmbH (Bergisch Gladbach, Njemačka) (zastupnici: U. Lüken i C. Maierhöfer, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Shenxi Machinery Co. Ltd (Wuxi, Kina) (zastupnik: C. Vossius, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 3. rujna 2015. (predmet R 1658/2014-1), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Shenxi Machinery i Tractel Greifzug.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Tractel Greifzug GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova, kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Shenxi Machinery Co. Ltd snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 16, 18. 1. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Nanu-Nana Joachim Hoepf protiv EUIPO-a – Fink (NANA FINK)

(Predmet T-39/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig NANA FINK — Raniji verbalni žig Europske unije NANA — Nepostojanje sličnosti proizvoda — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Opseg ispitivanja koje mora provesti žalbeno vijeće — Obveza odlučivanja o žalbi u cijelosti”)

(2017/C 161/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (Bremen, Njemačka) (zastupnik: T. Boddien, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Nadine Fink (Basel, Švicarska)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 12. studenoga 2015. (predmet R 679/2014-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Nanu-Nana Joachim Hoepf i N. Fink.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 12. studenoga 2015. (predmet R 679/2014-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG i Nadine Fink, jer je žalbeno vijeće propustilo donijeti odluku o podnesenoj žalbi u dijelu koji se odnosi na „plemenite metale i njihove legure” iz razreda 14. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, a koji su bili obuhvaćeni figurativnim žigom koji je bio predmet međunarodne registracije br. 1111651 u kojoj je naznačena Europska unija.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Azanta protiv EUIPO-a – Novartis (NIMORAL)

(Predmet T-49/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NIMORAL — Raniji verbalni žig Europske unije NEORAL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 161/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Azanta A/S (Hellerup, Danska) (zastupnik: M. Hoffgaard Rasmussen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Novartis AG (Basel, Švicarska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. prosinca 2015. (predmet R 634/2015-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Novartis i Azanta.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Azanta A/S nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Policolor protiv EUIPO-a – CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt (Policolor)

(Predmet T-178/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Policolor — Raniji figurativni žig Europske unije ProfiColor — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Obveza obrazlaganja — Članak 75. Uredbe br. 207/2009”)

(2017/C 161/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Policolor SA (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: M. Comanescu, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. Rajh, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt GmbH & Co. KG (Düren-Merken, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. siječnja 2016. (predmet R 346/2015-1), u vezi s postupkom povodom prigovora između društava CWS-Lackfabrik Conrad W. Schmidt i Policolor.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Policolor SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – ALDI protiv EUIPO-a (ViSAGE)

(Predmet T-219/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije ViSAGE — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 161/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim na Rajni, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schiffko, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. veljače 2016. (predmet R 507/2015-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka ViSAGE kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Aldi GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 232, 27. 6. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Zajedničko poduzeće Clean Sky 2 protiv Scouring Environment

(Predmet T-238/16) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Sporazum o subvenciji sklopljen u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) — Neispunjenje ugovora — Povrat predujmljenih iznosa — Zatezne kamate — Postupak zbog ogluhe”)

(2017/C 161/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Zajedničko poduzeće Clean Sky 2 (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: B. Mastantuono, agent, uz asistenciju M. Velarda, odvjetnika)

Tuženik: Scouring Environment SARL (Tauriac, Francuska)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži da se društvu Scouring Environment naloži povrat predujma isplaćenog u okviru Sporazuma o subvenciji br. 287071, uvećano za zatezne kamate.

Izreka

1. Društvu Scouring Environment SARL nalaže se da zajedničkom poduzeću Clean Sky 2 vrati iznos od 60 000 eura, uvećano za zateznu kamatu po godišnjoj stopi od 3,65 %, računajući od 12. rujna 2014. pa sve do dana pune isplate duga.
2. Društvu Scouring Environment nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 5. travnja 2017. – Anta (China) protiv EUIPO-a (Prikaz dviju linija koje čine oštar kut)

(Predmet T-291/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje dvije linije koje čine oštar kut — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 161/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Anta (China) Co. Ltd (Jinjiang City, Kina) (zastupnici: A. Franke i K. Hammerstingl, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. ožujka 2016. (predmet R 1292/2015-5), koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka koji prikazuje dvije linije koje čine oštar kut, kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Anta (China) Co. Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 279, 1. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 6. travnja 2017. – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis protiv ERCEA-e

(Predmet T-348/16) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klauzula — Sedmi okvirni program za istraživanja, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti — Ugovor Minatran — Prihvatljivi troškovi — Postupak zbog ogluhe”)

(2017/C 161/41)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Grčka) (zastupnik: V. Christianos, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) (zastupnici: M. Pesquera Alonso i F. Sgritta, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 272. UFEU-a kojim se traži utvrđenje da je tražbina iz ERCEA-ine obavijesti o zaduženju br. 3241606289 od 26. svibnja 2016., kojom se od tužitelja zahtijeva povrat dijela subvencije u iznosu od 245 525,43 eura koji je primio za projekt Minatran, neosnovana te da taj iznos odgovara prihvatljivim troškovima.

Izreka

1. Tražbina Izvršne agencije Europskog istraživačkog vijeća (ERCEA) iz obavijesti o zaduženju br. 3241606289 od 26. svibnja 2016., kojom se od Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis zahtijeva povrat dijela subvencije u iznosu od 245 525,43 eura koji je primio za projekt Minatran jest neosnovana, a taj iznos odgovara prihvatljivim troškovima.
2. Djelomična naplata u iznosu od 132 192,12 eura prijetoj potraživanju tražbine protivna je Sporazumu o subvenciji br. 211166, sklopljenom 18. kolovoza 2008. radi izvršenja projekta Minatran, i Uredbi Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi koja se primjenjuje na opći proračun Europskih zajednica.
3. ERCEA-i se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 18. siječnja 2017. – Banco Popular Español protiv EUIPO-a – Pledgeling (p)**(Predmet T-407/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)**

(2017/C 161/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Banco Popular Español, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: M. de Justo Bailey, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Botis, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Pledgeling LLC (Houston, Teksas, Sjedinjene Američke Države)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. travnja 2016. (predmet R 1693/2015-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Banco Popular Español, SA i Pledgeling LLC.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom tužbe.
2. Banco Popular Español, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 343, 19. 9. 2016.**Tužba podnesena 20. ožujka 2017. – RW protiv Komisije****(Predmet T-170/17)**

(2017/C 161/43)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: RW (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

proglasi i presudi da se

- poništava odluka od 2. ožujka 2017. o automatskom umirovljenju tužitelja s učinkom od 1. lipnja 2017. i
- nalaže Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na očitoj povredi članka 47. i 52. Pravilnika o osoblju jer tužitelj još nije navršio dob za automatsko umirovljenje u trenutku donošenja pobijane odluke.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi područja primjene članka 42.c Pravilnika o osoblju s obzirom na to da je tuženik smatrao da je ta odredba bila primjenjiva na dužnosnike koji, iako su navršili dob za umirovljenje (odnosno dob kada mogu zatražiti svoj odlazak u mirovinu bez umanjenja njihovih mirovinskih prava), ipak još nisu navršili dob u kojoj ih je tijelo za imenovanje dužno (automatski) umiroviti.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja s obzirom na to da tuženik nije pružio dostatne naznake koje bi tužitelju ili Općem sudu omogućile nadzor osnovanosti tvrdnje da je provedena temeljita analiza potreba drugih Komisijinih službi, nakon čega je zaključeno da nije moguć nov raspored u jednu od tih službi, a koji bi odgovarao postojećim tužiteljevim sposobnostima.

Tužba podnesena 16. ožujka 2017. – TestBioTech protiv Komisije

(Predmet T-173/17)

(2017/C 161/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: TestBioTech eV (München, Njemačka) (zastupnici: K. Smith, QC i J. Stevenson, *barrister*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku od 9. siječnja 2017. kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za unutarnje preispitivanje Provedbenih odluka Komisije (EU) 2016/1215,⁽¹⁾ (EU) 2016/1216⁽²⁾ i (EU) 2016/1217⁽³⁾ od 22. srpnja 2016. o odobravanju stavljanja na tržište prema Uredbi (EZ) br. 1829/2003⁽⁴⁾ genetski modificiranih soja FG 72, MON 87708 x MON 89788 i MON 87705 x MON 89788;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj se u bitnome poziva na jedan tužbeni razlog u okviru kojeg tvrdi da je Komisija zanemarila obveze koje su joj propisane uredbom br. 1829/2003, a osobito njezine članke 14. i 16., jer nije provela prikladne potpune sigurnosne procjene prije davanja odobrenja za stavljanje na tržište ili osigurala djelotvoran nadzor nakon davanja odobrenja.

Komisija se pogrešno oslonila na mjerodavno pravo Unije o kontroli pesticida jer ono posebno ne uređuje genetski modificirane organizme.

⁽¹⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1215 od 22. srpnja 2016. o odobravanju stavljanja na tržište proizvoda koji sadržavaju genetski modificiranu soju FG72 (MON-FGØ72-2), sastoje se ili su proizvedeni od nje na temelju Uredbe (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 199, str. 16.).

⁽²⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1216 od 22. srpnja 2016. o odobravanju stavljanja na tržište proizvoda koji sadržavaju genetski modificiranu soju MON 87708 x MON 89788 (MON-877Ø8-9 x MON-89788-1), sastoje se ili su proizvedeni od nje na temelju Uredbe (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 199, str. 22.).

⁽³⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/1217 od 22. srpnja 2016. o odobravanju stavljanja na tržište proizvoda koji sadržavaju genetski modificiranu soju MON 87705 x MON 89788 (MON-877Ø5-6 x MON-89788-1), sastoje se ili su proizvedeni od nje na temelju Uredbe (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 199, str. 28.).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (SL 2003., L 268, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 167.).

Tužba podnesena 17. ožujka 2017. – EM Research protiv EUIPO-a – Christoph Fischer i dr. (EM)**(Predmet T-180/17)**

(2017/C 161/45)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* EM Research Organization, Inc. (Okinawa, Japan) (zastupnici: J. Liesegang, M. Jost i N. Lang, odvjetnici)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druge stranke pred žalbenim vijećem:* Christoph Fischer GmbH (Stephanskirchen, Njemačka), Ole Weinkath (Hünxe-Drevenack, Njemačka), Multikraft Produktions- und Handels GmbH (Pichl/Wels, Austrija), Phytodor AG (Buochs, Švicarska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* međunarodni verbalni žig „EM” – žig Europske unije br. 2 829 851*Postupak pred EUIPO-om:* postupak proglašavanja žiga ništavim*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. u predmetu R 2442/2015-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 145. i članka 57. stavka 5. prve rečenice Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. ožujka 2017. – Novartis protiv EUIPO-a – Chiesi Farmaceutici (AKANTO)**(Predmet T-182/17)**

(2017/C 161/46)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke***Tužitelj:* Novartis AG (Basel, Švicarska) (zastupnik: L. Junquera Lara, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druge stranke pred žalbenim vijećem:* Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Italija)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „AKANTO” – prijava za registraciju br. 13 289 781

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. u predmetu R 531/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- proglasi da članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 ne sprječava registraciju znaka o kojem je riječ (žig Europske unije br. 13 289 781) u odnosu na proizvode iz razreda 5 koji su opisani u prijavi za registraciju;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – Leifheit protiv EUIPO-a (prikaz četiri zelena kvadrata)

(Predmet T-184/17)

(2017/C 161/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Leifheit AG (Nassau, Njemačka) (zastupnici: G. Hasselblatt, V. Töbelmann i P. Schneider, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga Unije (prikaz četiri zelena kvadrata) – prijava za registraciju br. 14 781 819

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. u predmetu R 1115/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – PlasticsEurope protiv ECHA-a**(Predmet T-185/17)**

(2017/C 161/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PlasticsEurope (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: R. Cana, E. Mullier i F. Mattioli, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku ECHA-e, objavljenu 12. siječnja 2017., da Bisphenol A uvrsti na popis tvari predloženih za autorizaciju kao posebno zabrinjavajuću tvar sukladno članku 59. Uredbe REACH;
- naloži ECHA-i snošenje troškova postupka; i
- poduzme sve druge mjere koje zahtijeva pravičnost.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijanom odlukom povrijeđen članak 2. stavak 8. točka (b) Uredbe REACH.
 - Pobijanom odlukom povrijeđen je članak 2. stavak 8. točka (b) Uredbe (EZ) br. 1907/2006 o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (SL 2006. L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3., u daljnjem tekstu: Uredba REACH), jer su uporabe intermedijera izuzete od odredaba cijele glave VII. sukladno članku 2. stavku 8. točki (b) Uredbe REACH, i stoga izvan područja primjene članka 57. i 59., te za njih nije potrebna autorizacija.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijanom odlukom povrijeđeno načelo proporcionalnosti.
 - Tužitelj tvrdi da je pobijanom odlukom povrijeđeno načelo proporcionalnosti, jer uvrštavanje upotreba intermedijera na popis predloženih tvari prekoračuje granice onoga što je nužno i prikladno za postizanje željenog cilja i jer nije riječ o najmanje ograničavajućoj mjeri koju je Europska agencija za kemikalije mogla primijeniti.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tuženik počinio očitu pogrešku u ocjeni, jer nije uzeo u obzir informaciju koja mu je bila dostupna, a koja ukazuje na uporabe BPA-a kao intermedijera.
 - Europska agencija za kemikalije nije uzela u obzir informaciju koja je za BPA dostupna u dosjeu Priloga XV., sukladno Uredbi REACH.

Tužba podnesena 23. ožujka 2017. – Unipreus protiv EUIPO-a – Wallapop (wallapop)**(Predmet T-186/17)**

(2017/C 161/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Unipreus, SL (Lleida, Španjolska) (zastupnik: C. Rivadulla Oliva, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Wallapop, SL (Barcelona, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „wallapop” – prijava za registraciju br. 12 268 941

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. siječnja 2017. u predmetima R 2350/2015-5 i R 2530/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- donese presudu kojom se mijenja pobijana odluka i odbija prijava za registraciju žiga Europske unije „wallapop” (br. 13 268 941) za sljedeće usluge iz razreda 35: „usluge *online* prodaje, odnosno iskorištavanje *online* tržišta za prodavatelje i kupce proizvoda i usluga; *Online* trgovačke usluge u kojima prodavatelji oglašavaju proizvode ili usluge koji se nude za kupoprodaju ili na dražbi putem interneta kako bi se trećim osobama olakšala njihova prodaja na računalnoj mreži; Pružanje uvida u komentare i poretke u vezi s proizvodima i uslugama prodavatelja, njihovom vrijednosti i cijenom, uspješnošću kupaca i prodavatelja, te u vezi s isporukom i s tim povezanim ukupnim iskustvom u trgovini; Dostava reklamnog vodiča koji se može pretraživati *online* i koji na isti način nudi proizvode i usluge dobavljača; Omogućavanje pristupa bazi komentara kupcima i prodavateljima koja se može pretraživati *online*; Usluge istraživanja tržišta; Usluge istraživanja, izvještavanja i savjetovanja u području kretanja tržišta; Usluge pružanja komercijalnih informacija u vezi s proizvodima i/ili uslugama, ocjena i klasifikacija te vrste proizvoda i usluga, kao i njihovih kupaca i prodavatelja; Usluge pretraživanja, prikupljanja, sistematizacije, obrade i pružanja komercijalnih informacija trećima”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. Uredbe br. 207/2009. U tom se pogledu osobito navodi da žalbeno vijeće u svojoj odluci nije točno protumačilo taj članak u odnosu na suprotstavljene usluge obuhvaćene žigovima WALA i WALLAPOP, s obzirom na mjerila za tumačenje proizišla iz presude od 29. rujna 1998. u predmetu C-39/97, Canon Kabushiki Kaisha/Metro-Goldwyn Mayer (EU:C:1998:342).

Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Mega Liner)

(Predmet T-187/17)

(2017/C 161/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Njemačka) (zastupnici: T. Weeg i K. Lüken, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske Unije „Mega Liner” – prijava za registraciju br. 14 473 094

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. u predmetu R 442/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj se njome odbija žalba;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 21. ožujka 2017. – Bernard Krone Holding protiv EUIPO-a (Coil Liner)

(Predmet T-188/17)

(2017/C 161/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Njemačka) (zastupnici: T. Weeg i K. Lüken, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „Coil Liner” – prijava za registraciju br. 14 473 193

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. siječnja 2017. u predmetu R 443/2016-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku u mjeri u kojoj se njome odbija žalba;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
 - povreda članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009.
-

Tužba podnesena 27. ožujka 2017. – CeramTec protiv EUIPO-a – C5 Medical Werks (oblik glave bedrene kosti)

(Predmet T-193/17)

(2017/C 161/52)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: CeramTec (Plochingen, Njemačka) (zastupnici: A. Renck i E. Nicolás Gómez, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije u ružičastoj boji (oblik glave bedrene kosti) – žig Europske unije br. 10 214 179

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2017. u predmetu R 929/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova tuženiku, odnosno intervenijentu u slučaju da se u spor uključi C5 Medical Werks.

Tužbeni razlog

- povreda članaka 59. i 83. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 27. ožujka 2017. – CeramTec protiv EUIPO-a – C5 Medical Werks (prikaz glave bedrene kosti)

(Predmet T-194/17)

(2017/C 161/53)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: CeramTec (Plochingen, Njemačka) (zastupnik: A. Renck i E. Nicolás Gómez, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u ružičastoj boji (prikaz glave bedrene kosti) – žig Europske unije br. 10 214 112

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2017. u predmetu R 928/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži snošenje troškova tuženiku, odnosno intervenijentu u slučaju da se u spor uključi C5 Medical Werks.

Tužbeni razlog

- povreda članaka 59. i 83. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 29. ožujka 2017. – QD. protiv EUIPO-a

(Predmet T-199/17)

(2017/C 161/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: QD (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Tuženik: Europski ured za intelektualno vlasništvo

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku EUIPO-a od 2. lipnja 2016., o koja je tužitelju dostavljena 3. lipnja 2016., o odbijanju drugog produženja tužiteljeva ugovora kao člana privremenog osoblja sukladno članku 2. točki (f) CEOS; i
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi mjerodavnih odredbi Pravilnika o osoblju za dužnosnike i uvjeta zaposlenja, i to članka 110. tog pravilnika, članka 2. točke (f) i članka 8. Uvjeta zaposlenja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitog pogrešci u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUIPO povrijedio svoju obvezu lojalnog postupanja i dužnost brižnog postupanja.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUIPO povrijedio načelo dobre uprave (čl. 41. st. 1., čl. 41. st. 2. i 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima).
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUIPO povrijedio zahtjeve Uredbe 45/2001⁽¹⁾, osobito članka 27. stavka 1. i stavka 2. točke (b).

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je EUIPO povrijedio tužiteljeva legitimna očekivanja.

(¹) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 008, 2001., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.)

Tužba podnesena 5. travnja 2017. – Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) protiv Komisije

(Predmet T-204/17)

(2017/C 161/55)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) Co. Ltd (Kunshan, Narodna Republika Kina) (zastupnici: A. Johansson i C. Dackö, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

- djelomično poništiti Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/141 od 26. siječnja 2017. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih cijevnih priključaka od nehrđajućeg čelika za tupo zavarivanje, među ostalim i kao gotovih proizvoda, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajvana (u daljnjem tekstu: Provedbena uredba) u mjeri u kojoj se odnosi na cijevne priključke od nehrđajućeg čelika za tupo zavarivanje čija je prosječna površinska hrapavost ispod 0.8 mikrometara unutar crijevnih priključaka za tupo zavarivanje, ali ne i izvana;
- podredno, poništiti Provedbenu uredbu u mjeri u kojoj se odnosi na tužitelja;
- podređnije, poništiti Provedbenu uredbu u cijelosti; i
- naložiti Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi, tužitelj iznosi četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane.

Tužitelj tvrdi da je opseg proizvoda koji je predmet ispitnog postupka na štetu tužitelja promijenjen između konačnog revidiranog informativnog dokumenta i donošenja Provedbene uredbe. Tužitelj tvrdi da je Komisija naknadno pojasnila da je bila predviđena bitna promjena. Tužitelju nije dana mogućnost se izjasni o promjeni prije nego je uredba stupila na snagu. Tužitelj tvrdi da Komisija ni u kojem stadiju ispitnog postupka zainteresirane stranke obavijestila da bi se zahtjev koji se odnosi na površinsku hrapavost proizvoda kako bi se izbjegla primjena carinskih pristojbi mogao primijeniti i na vanjsku i unutarnju površinu proizvoda, što odstupa od europskih standarda za proizvode za sanitarne priključke. Stoga je tužitelj imao legitimna očekivanja da isključenje proizvoda odgovara navedenom cilju isključivanja sanitarnih priključaka, i time mu je oduzeta bilo kakva stvarna mogućnost izjašnjavanja o području primjene isključenja proizvoda.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

Tužitelj tvrdi da ni u jednoj fazi nije dano obrazloženje za razlikovanje koje Komisija čini između sanitarnih priključaka s unutarnjom površinskom hrapavošću ispod 0.8 mikrometara i vanjskom površinskom hrapavošću više od 0.8 mikrometara, s jedne strane, i sanitarnih priključaka čija je i unutarnja i vanjska površinska hrapavost ispod 0.8 mikrometara, s druge strane. Navodi da uvođenje takve razlike znači da su razlozi na kojima je Komisija utemeljila isključenje proizvoda nelogični i u suprotnosti s opsegom proizvoda iz članka 1. Provedbene uredbe.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne aspekte pojedinog slučaja.

Tužitelj tvrdi da se ne čini da je razlikovanju između različitih sanitarnih priključaka prethodilo pažljivo ispitivanje, nego se čini da je posljedica neutemeljenog zahtjeva stranke koja se uključila u puno kasnijoj fazi ispitnog postupka. Tužitelj navodi da je Komisija, s obzirom na to da nije detaljnije istražila posljedice takvog razlikovanja i kako ono utječe na postizanje cilja navedenog u uvodnim izjavama Provedbene uredbe, povrijedila svoju obvezu da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne aspekte.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.

Tužitelj tvrdi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kad je u namjeri da isključi sanitarne priključke koji nisu u tržišnom natjecanju s industrijom EU-a industrijskih priključaka, propisala mjerilo za isključenje koje dovodi do isključenja samo malog dijela sanitarnih priključaka koji se koriste unutar EU-a. Stoga većina sanitarnih priključaka podliježe plaćanju carina, iako nisu u tržišnom natjecanju s industrijskim proizvodima EU-a. Tužitelj tvrdi da je Komisija iz primljenog materijala izvukla očito netočne zaključke i da se pouzerala u netočne informacije.

Tužba podnesena 4. travnja 2017. – SSP Europe protiv EUIPO-a (SECURE DATA SPACE)

(Predmet T-205/17)

(2017/C 161/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: SSP Europe GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: B. Bittner, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementom „SECURE DATA SPACE” – prijava za registraciju br. 14 056 998

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. siječnja 2017. u predmetu R 2467/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku (donesenu 9. veljače 2017.);
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 6. travnja 2017. – International Gaming Projects protiv EUIPO-a – Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Predmet T-210/17)

(2017/C 161/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (zastupnik: M. D. Garayalde Niño, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije s verbalnim elementima „TRIPLE TURBO” – prijava za registraciju br. 13 140 207

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 08/02/2017 u predmetu R 119/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku,
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR